

zrušiti a, ježto nelze zrušovacímu soudu rozhodnouti ve věci samé ani s hlediska § 477 tr. zák. pro nedostatek zjištění, že obžalovaný musil míti podezření, že známky, jím koupené, pocházejí z krádeže, zpronevěry nebo z trestného činu, — neboť podezření, že byly nabyty způsobem přičicím se předpisům důchodkovým by k založení skutkové podstaty přestupku § 477 tr. zák. nestačilo, — věc v rozsahu zrušení odkázati soudu nalézacímu, by ji znova projednal a rozhodl.

Čís. 948.

Ustanovení § 1 zákona ze dne 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n. lze použiti pouze tehly, bylo-li by použiti dle §§ 179, 184 a 203 tr. zák. sazby těžkého žaláře od pěti do deseti let hledíc k částce vyšší dvou tisíc korun, nikoli však tehdy, podává-li se sazba pěti až deseti let z jiných neb i jiných okolností v § 179 tr. zák. jmenovitě uvedených.

(Rozh. ze dne 5. října 1922, Kr II 574/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 2. června 1922, jímž obžalovaní Hynek H. a Jaroslav H. uznáni byli vinnými zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174 II a) 179 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ohledně obou obžalovaných ve výroku o trestu jako zmatečný a vyměřil obžalovaným znova trest dle § 179 tr. zák. a to Hynek H-ovi trest těžkého žaláře na 5 let, zostřeného postem čtvrtletně a Jaroslavu H-ovi za použití § 338 tr. ř. trest těžkého žaláře na dva a půl roku, zostřeného postem čtvrtletně.

Důvody:

Porotní dvůr soudní dal po skončeném řízení průvodním porotcům hlavní otázky znějící na zločin loupeže dle §§ 190, 192, 194 tr. zák. (otázky I., II.), eventuelní otázky znějící na zločin krádeže dle §§ 171, 173, 174 I b), 174 II a), 179 tr. zák. (otázky III., IV.) a dodatkové otázky znějící na ztrátu práva volebního (otázky V., VI.). Porotcové odpověděli k otázkám I., II. záporně (12 hlasy ne), k otázkám III.—VI. kladně (k otázce III. 11 hlasy ano, 1 hlasem ne, k otázce IV. 10 hlasy ano, 2 ne, k otázkám V., VI. 12 hlasy ano), žádali však, aby jim byly dány další dodatkové otázky toho znění, jsou-li, přihlížeje k povaze činu v III. (IV.) otázce obsaženého a k znehodnocení peněz v tomto případě takové okolnosti, které odůvodňují sazbu od jednoho do pěti let. Obhájce obžalovaného připojil se k žádosti porotců, veřejný obžalobce ji neodporoval, porotní soudní dvůr dal porotcům další vyžádané jimi otázky (dodatkové otázky VII., VIII.), k nimž pak porotcové jednohlasně přisvědčili. Zmatky čís. 6 a čís. 9 § 344 tr. ř., jichž se zmateční stížnost číselně dovolává, touto odpovědí porotců ovšem přivoděny nebyly. Neboť výtce z důvodu čís. 6 nedostává se předpokladu posledního odstavce § 344 tr. ř., jelikož veřejný obžalobce dle protokolu o hlavním přelíčení ani dání otázek se neopřel ani po prohlášení rozhodnutí soudního dvoru, že otázky se dávají, zmateční stížnosti si nevyhradil. Není tu ani vytýkaného rozporu dle čís. 9. Není výrokem po-

rotců k některé okolnosti přisvědčeno a zároveň tatáž okolnost popřena. Dle zásad logického, ovšem od pozitivního zákonného ustanovení abstrahujícího myšlení mohou části výroku dle výtky sobě odporující — totiž kladné odpovědi ku celému obsahu eventuelních otázek III. a IV. a kladné odpovědi k dodatkovým otázkám VII. a VIII. ; vedle sebe obstáti. Stížností uplatňovaná vada, že odpor, správně poměr mezi odpověďmi jednak k VII. a VIII., jednak k III. a IV. otázce nesrovnává se s ustanovením zákona, nepodává se z posouzení obsahu výroků porotců o sobě, nýbrž ze srovnání výroku se zákonem, není tedy rozporem vnitřním, jaký zmatek čís. 9 § 344 tr. ř. předpokládá. Než rozsudek je stížen zmatečností dle § 344 čís. 12 tr. ř.; soud zrušovací byl povinnen se tímto důvodem zmatečností zabývat, třeba by písemná zmateční stížnost se ho nebyla číselně dovolávala, poněvadž zmateční stížnost jej uplatňuje věcně, dovozujíc, že tím, že porotní lavici přisvědčeno bylo též na kvalifikaci skutečného násilí a nebezpečné pohrůžky za účelem zachování se v držbě odcizených věcí, vyloučena jest dle jasného znění §§ 1 a 3 zákona ze dne 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n. snížená trestní sazba od jednoho do pěti let, a jako trest přichází tu v úvahu jediné trestní sazba § 179 tr. zák. Uvedenými vývody stížnost zřejmě poukazuje k tomu, že soudní dvůr při výměře trestu vykročil z mezí zákonné trestní sazby, jež platí na tento případ. V tomto směru jest stížnosti přisvědčiti. Dle § 1 zákona čís. sb. z. a n. 471/21 jest na krádeže, jinak dle § 179 tr. zák. trestné, použití sazby těžkého žaláře od jednoho roku do pěti let, pakliže soud, v řízení porotním porota § 3 č. 2, — přihlížející k povaze činu a k znehodnocení peněz sezná tuto sazbu za destatečnou, avšak výhradně tehdy, je-li v § 179 tr. zák. na krádež stanoven trest od pěti do desíti let vzhledem k částce vyšší 2000 K. Volné uvažování soudu (porotců) a mírnější sazba nemají tudíž místa, podává-li se sazba pěti až deseti let z jiných okolností v § 179 tr. zák. jmenovitě uvedených. Kladnou odpovědí porotců k eventuelním otázkám III. a IV. byl zjednán skutkový podklad pro vyměření trestu dle sazby v § 179 tr. zák. vymezené. Výrok porotců k otázkám VII. a VIII. má toliko ten význam, že porotci uznali trestní sazbu těžkého žaláře od jednoho do pěti let za přiměřenou hledíc k částce, 2000 K převyšující, tím však nevyslovili, že sazba tato má nastati také vzhledem k užitému pachateli násilí, by se udrželi v držení ukradených peněz; vztahuje se tedy výrok porotců pouze k jedné části zjištěného podkladu a nemění sazby trestu, jak jest podmíněna zbývající částí tohoto podkladu sama o sobě. Tato zbývající část podkladu nepominula proto kladnou odpovědí porotců k otázkám VII. a VIII. Přes kladnou odpověď porotců k dodatkovým otázkám VII. a VIII. bylo proto trest vyměřiti dle trestní sazby § 179. Vyměřil-li pak porotní soudní dvůr přes to trest dle sazby § 1 zákona čís. sb. z. a n. 471/21, vykročil tím z mezí zákonné sazby trestní, jež se zakládá na — výrokem porotců zjištěné — násilné a nebezpečné povaze krádeže obžalovaným spáchané, tudíž na přitěžující okolnosti v zákoně jmenovitě uvedené, takže jeho výrok o trestu je zmatečný, bylo jej zrušiti a dle § 350 tr. ř. vyměřiti trest dle správné sazby § 179 tr. zák.

Čís. 949.

Zmeškáním třídní lhůty § 263 tr. ř. nenastává pro veřejného obžalobce ztráta práva k dalšímu stíhání. Výhrada dalšího stíhání nenastává